

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7670

гр. София, 13.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

като разгледа дело номер **3896** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на В. А. В. против Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването, в частта на т.7 и т.8, с която са въведени противоепидемични мерки на територията на Република България, подробно описани в т.1-11, считано от 01.02.2021г. до 30.04.2021г.

С определение, постановено в открито съдебно заседание на 17.09.2021г., на основание чл.159, т.4 АПК жалбата е оставена без разглеждане, а производството по делото – прекратено.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят е представил списък на разноски, които претендира, представляващи платени държавна такса и възнаграждение за адвокат. Представляващия Министъра на здравеопазването, юрк. Л. е направила възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав намира следното:

Искането за присъждане на разноски е допустимо, като направено от активно легитимирана страна в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК.

Разгледано по същество е основателно.

Съгласно чл.143, ал.1 и ал.2 АПК, жалбоподателят има право на разноски в хипотезите, когато съдът отмени оспорения акт /ал.1/ или при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт /ал.2/.

В съдебната практика и правната доктрина е направено разграничение между правните фигури на прекратяване (преустановяване) на действието на акта в хипотезите на „отмяната“ му от неговия издател с последващ акт и на неговото „оттегляне“. И в двата случая е налице волеизявление на органа, издал административния акт, насочено към едностранно прекратяване на действието на

първоначално издадения административен акт и на вече разпоредените с него права и задължения.

По своите правни последици отмяната на административния акт в настоящия случай е равнозначна на оттеглянето му, като има за резултат прекратяване на действието на заповед № РД-01-51 от 26.01.2021 г. на министъра на здравеопазването. Искането за отмяна на акта вече е удовлетворено, което води не само до последващо отпадане на правния интерес на жалбоподателя в хода на съдебното обжалване, но и до последваща липса на годен за съдебен контрол административен акт. Прекратяването на действието на оспорения акт е направено в хода на съдебното производство с волеизявление на административния орган, който е дал повод за завеждане на делото. Съществуващата непълнота в разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от АПК, която урежда заплащането на разноски само в една от хипотезите с правен резултат прекратяване на съдебното производство, а именно – оттегляне на оспорения акт, следва да бъде преодоляна чрез субсидиарното прилагане на чл. 78, ал. 2 от ГПК. Аргумент в подкрепа на изложеното тълкуване е и новата ал. 3 на чл. 143 от АПК, която лишава ответника от право на разноски, ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото. Решаващото в случая е, че именно органът с поведението си е станал причина за направените от жалбоподателя разноски, което обосновава приложимост на чл. 143, ал. 2 от АПК (в този смисъл - определение № 718 от 20.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4049/2020 г., VI о., определение № 6365 от 27.05.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4811/2021 г., VI о., определение № 2025 от 16.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6055/2020 г., VI о., определение № 13346 от 08.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10644/2019 г., VII о., определение № 4154 от 20.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 1668/2019 г., VII о. и др.).

По изложените съображения обжалваното определение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което в полза на В. А. В. бъдат присъдени направените за водене на делото разноски - държавни такси и възнаграждение за един адвокат съгласно подписан от двете страни договор за правна защита и съдействие /л.12/. В проведеното на 17.09.2021 г. съдебно заседание процесуалният представител на министъра на здравеопазването е направил основателно възражение за прекомерност на направените разноски за адвокатско възнаграждение от 800 лв. Предвид сложността на спора и обема на извършените процесуални действия размерът на адвокатското възнаграждение се определя в размер на 400 лв. (при минимален размер 300 лв. съгласно чл. 19 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения), които ответникът следва да бъде осъден да заплати ведно с разноски за държавни такси в размер на 30 лева.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСЪЖДА Министерство на здравеопазването да заплати на В. А. В. разноски в размер 430.00 лв.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Председател:

Членове: 1.

